

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

04 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către avocatul Janu Anatolie în numele inculpatului Covali Alexandr, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 07 iulie 2020, în cauza penală privindu-l pe

Covali Alexandr Xxxxx, născut la Xxxxx, originar și domiciliat mun. Xxxxx str. Xxxxx ap. xx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 12.02.2019 - 09.01.2020

2. instanța de apel: 30.01.2020 – 07.07.2020

3. instanța de recurs: 09.09.2020 – 04.11.2020

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 09 ianuarie 2020, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Covali Alexandr Xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, la muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 160 (una sută șaiszeci) ore.

S-a admis în principiu acțiunea civilă depusă de către reprezentantului părții vătămate SRL „Invest Nord Grup”, Botnari Nicolai împotriva inculpatului Covali A. în procesul penal respectiv, urmând ca asupra cuantumului prejudiciului să se expună instanța civilă.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că, Covali A., împreună cu alte două persoane în privința cărora cauza penală a fost disjunsă, în perioada de timp cuprinsă între data de 28.12.2018 ora 08:00, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea acestora, a pătruns pe teritoriul uzinei „Biochimice” amplasată pe str.Victoriei 57 mun.Bălți, de unde din rezervoarele autocamioanelor ce aparțin SRL „Invest Nord Grup” au sustras motorină, din autocamionul cu n/î XXXXX au sustras motorină în cantitate de 200 litri, din autocamionul cu n/î XXXXX au sustras motorină în cantitate de 10 litri, din autocamionul cu n/î XXXXX au sustras motorină în cantitate de 10 litri, astfel, în total au sustras 220 litri de motorină, cauzându-i companiei SRL „Invest Nord Grup” un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 3500 lei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea

acesteia, rejudecarea cauzei de către instanța de apel și pronunțarea unei hotărâri noi, prin care inculpatul Covali Alexandr să fie recunoscut vinovat în baza art.186 alin.(2) lit.b), c), d) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului a indicat:

-conform revendicării forma nr.246 a IP Bălți, Covali Alexandr a fost anterior condamnat de mai multe ori, făcând referire la sentințele judecătoreiei Bălți din 22.09.2015, 17.02.2016, 25.07.2016 și 19.11.2019;

-consideră sentința în latura stabilirii pedepsei extrem de blândă, fiind neproportională celor comise de inculpat și urmările produse, precum personalitatea lui și trecutul infracțional, fiind o abatere de la art.75 Cod penal;

- fiind condamnat de mai multe ori cu stabilirea termenului de probă, pedeapsa penală nu și-a atins scopul, dar din contra l-a încurajat să comită noi infracțiuni de furt;

-la săvârșirea infracțiunii care atentează la dreptul de proprietate, condamnarea anterioară pentru infracțiuni similare, lipsa căinței pentru infracțiunile comise (n-a contactat părțile vătămate, nu și-a cerut scuze, n-a recuperat prejudiciul);

- personalitatea inculpatului indică la pericolul social sporit, fiind necesară izolarea lui pentru corectare;

- pedeapsa de muncă neremunerată în folosul comunității este vădit neproportională și nu v-a contribui la corectarea lui, de aceea sentința urmează a fi casată în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 07 iulie 2020, a fost admis apelul declarat, fiind casată sentința în latura pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Covali A., recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.b), c), d) Cod penal, i s-a aplicat o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis. În rest, sentința a fost menținută.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, just s-a invocat, că instanța de fond la stabilirea pedepsei lui Covali Alexandr nu a luat în considerație faptul, că acesta a fost condamnat prin sentințele Judecătoreiei Bălți din 22.09.2015, 17.02.2016, 25.07.2016 și 19.11.2019.

În așa mod, la stabilirea pedepsei lui Covali Alexandr în baza art.186 alin.(2) lit.b), c), d) Cod penal, instanța de fond urma să țină cont de condamnările anterioare și de circumstanțele individuale ale prezentei cauze penale.

Deliberând asupra categoriei și termenului de pedeapsă pentru inculpatul Covali Alexandr instanța de judecată în ordine de apel a ținut cont de faptul că, infracțiunea comisă de către inculpat este calificată ca mai puțin gravă.

În sarcina lui Covali Alexandr a fost reținut, că anterior acesta a fost judecat pentru comiterea infracțiunilor intenționate de furt, nu este angajat în câmpul muncii și pericolul social concret al activității infracționale a inculpatului este unul ridicat, acțiunile inculpatului fiind stopate numai prin descoperirea lor și intervenția organelor de drept, iar scopul de corectare și de reeducare al acestuia poate fi atins

doar prin numirea unei pedepse privative de libertate. Munca neremunerată în folosul comunității nu poate fi aplicată, deoarece anterior Covali Alexandr a fost condamnat la închisoare cu stabilirea termenelor de probă, dar concluzii nu și-a făcut în vederea respectării legilor statului și neadmiterea comportamentului penal.

În viziunea instanței de apel, anterior Covali Alexandr a fost condamnat de mai multe ori cu aplicarea art. 90 Cod penal, inclusiv pentru furt, dar nu și-a făcut concluziile necesare și din nou a comis furt.

Așa cum inculpatul a fost anterior condamnat și din nou a comis o infracțiune intenționată similară, Colegiul penal consideră, că în privința lui nu pot fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal.

În concluzie, instanța de apel a considerat, că apelul procurorului în privința lui Covali Alexandru este fondat și urmează a fi admis, cu casarea sentinței, rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri, prin care acestuia să-i fie stabilită pedeapsă în baza art.186 alin.(2) lit.b), c), d) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, în rest a menține sentința.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Janu A. în numele inculpatului, prin care solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului ordinar, invocă:

- instanța de apel s-a limitat doar la formulări generale specifice practic tuturor cauzelor penale;

- inculpatul a recunoscut pe deplin vinovăția, sa s-a căit de cele comise, a conștientizat fapta comisă, a solicitat examinarea cauzei, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, a avut un comportarnem loial în instanță, a contribuind activ la descoperirea infracțiunii imputate. Anume aceste circumstanțe au fost constatate ca atenuante la examinarea cauze, în fond. Tot atunci, careva circumstanțe agravante în privința inculpatului nu au fost invocate și constatate;

- instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederi oii art. 61 și 75 Cod penal, efectuând o analiză amplă a personalității inculpatului, ținind cont și de conduita acestuia înaintea săvârșirii faptei, după săvârșirea acestei și în timpul judecății. În final, întemeiat a concluzionat că este rațional de a stabili lui Covali A. o pedeapsă neprivativă de libertate;

- instanța de apel a individualizat greșit pedeapsa stabilită inculpatului, în partea excluderii pedepsei cu muncă neremunerată;

- persoanei poate fi oferită șansa de corectare în condiții de libertate, cu impunerea la alte sancțiuni alternative închisorii.

-la examinarea cauzei de către instanța de apel nu au fost respectate prevederile legale prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Așadar, în prezenta speță, în recursul declarat, avocatul Janu A. în numele inculpatului, invocă ca temei de casare a hotărârii instanței de apel, art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței; s-au aplicat pedepse individualizate, contrar prevederilor legale, nefiind de acord cu aplicarea pedepsei reale cu închisoare, în privința inculpatului, solicitând a menține sentința, prin care lui Covali A. i-a fost aplicată pedeapsă sub formă de uncă neremunerată în folosul comunității.*

În același timp, Colegiul penal constată că, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, din care considerente nu se va expune referitor la aceste aspecte.

Analizând temeiul invocat pentru recurs, în raport cu circumstanțele și materialele cauzei, Colegiul penal consideră, că în prezenta speță nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilită conform sancțiunii art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, ținând cont și de dispozițiile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Așadar, Colegiul penal reține, că inculpatul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni contra patrimoniului, prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, cauza fiind examinată în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, în acest caz, trebuie luate în vedere, în egală măsură persoana inculpatului și respectiv, reeducarea și reintegrarea sa socială, cât și dimensiunea fenomenului infracțional și așteptările societății față de mecanismul justiției penale, pentru a realiza o proporționalitate reală între aceste aspecte.

Potrivit alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare care a fost admisă de către instanță prin încheiere (f.d. 215 v. I), beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare ori cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducere cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Sancțiunea art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, prevede pedeapsă de la 650 la 1350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la

180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 4 ani, calificându-se conform art. 16 Cod penal, ca infracțiune mai puțin gravă.

Instanța de recurs reține, că prima instanță a stabilit inculpatului pedeapsă sub formă de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității. Însă, instanța de apel, a casat sentința și a stabilit lui Covali A. pedeapsă sub formă de închisoare, pe un termen de 1 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform alin. (1) art. 75 Cod penal, persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal, aplicate prin prisma prevederilor alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Raportând cele menționate la cazul supus judecării, instanța de recurs consideră că, în mod just instanța de apel la soluționarea chestiunii cu privire la pedeapsă, a admis apelul procurorului și a casat sentința, aplicând inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare, cu executarea reală a acesteia, motivând corespunzător temeiurile neaplicării unei pedepse mai blânde, neprivative de libertate.

Astfel, în viziunea Colegiului penal, în prezenta cauză penală, instanța de apel just a ținut cont de faptul că, inculpatul a recunoscut vina, se căiește de cele comise, de circumstanța agravantă-anterior a comis infracțiuni similare, totodată de personalitatea inculpatului, care anterior a fost judecat pentru comiterea infracțiunilor intenționate de furt, nu este angajat în câmpul muncii și pericolul social concret al activității infracționale a inculpatului este unul ridicat, acțiunile inculpatului fiind stopate numai prin descoperirea lor și intervenția organelor de drept, iar scopul de corectare și de reeducare al acestuia poate fi atins doar prin numirea unei pedepse privative de libertate. Astfel, în viziunea instanței de recurs, instanța de apel întemeiat a concluzionat că, munca neremunerată în folosul comunității nu poate fi aplicată, deoarece anterior Covali Alexandr a fost condamnat la închisoare cu stabilirea termenelor de probă, dar concluzii nu și-a făcut în vederea respectării legilor statului și neadmiterea comportamentului penal.

Totodată, instanța de recurs reține, că instanța de apel corect a stabilit, că în cadrul cercetării judecătorești nu au fost stabilite careva motive ce ar concluziona că nu este rațional ca inculpatul Covali A. să nu execute pedeapsa cu închisoare, prevăzută de lege, astfel pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității stabilită lui Covali A., pentru infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, care este o infracțiune din categoria celor mai puțin grave, nu-și va atinge scopul de corectare a inculpatului.

La fel, Colegiul penal relevă, că conform alin. (1) al normei menționate, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite*

cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai deocamdată în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Deci, o condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal constituie concluzia instanței că nu este rațional ca făptuitorul să execute pedeapsa stabilită. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia. În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecării, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

În contextul dat, instanța de recurs, totuși precizează, că prin îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege pentru aplicarea prevederilor alin. (1) art. 90 Cod penal, nu se creează un drept pentru condamnat, ci doar o vocație a acestuia la această măsură de individualizare judiciară a pedepsei.

Ținând cont însă, de prevederile legale enunțate mai sus, Colegiul penal consideră întemeiate și considerentele instanței de apel că, în prezenta cauză, nu s-au constatat nici circumstanțe ce ar justifica suspendarea condiționată a pedepsei cu închisoare în privința inculpatului, deoarece personalitatea inculpatului nu prezintă garanțiile unei conduite, ce ar permite instanței de judecată de a da dovadă de clemență. Astfel, instanța de recurs nu poate neglija revendicarea și copiile sentințelor anexate la materialele cauzei, potrivit căreia, se atestă faptul că anterior inculpatul a mai săvârșit infracțiunile prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, însă procesul penal a fost încetat pe motivul împăcării părților, art. 179 alin. (2), 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a executării acesteia, pe o perioadă de probațiune (f.d.204-210 v. I), astfel se atestă faptul că, comiterea infracțiunilor, pentru inculpatul Covali A. a devenit o deprindere, iar aplicarea pedepsei neprivative de libertate nu-și va produce efectul, pentru ca inculpatul să-și facă concluziile necesare de a nu comite în continuare abateri de la prevederile legii penale.

Reieșind din circumstanțele expuse, Colegiul penal constată că instanța de apel a argumentat pe deplin motivele pentru care a aplicat inculpatului în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, urmare a circumstanțelor expuse mai sus, din care considerent, instanța de recurs respinge ca neîntemeiate afirmațiile avocatului, precum că instanța de apel a numit inculpatului o pedeapsă

neechitabilă de 1 an închisoare, a individualizat greșit pedeapsa stabilită inculpatului, în partea excluderii pedepsei cu muncă neremunerată și persoanei poate fi oferită șansa de corectare în condiții de libertate, cu impunerea la alte sancțiuni alternative închisorii.

Cu referire la un alt motiv de critică din recurs, prin care menționează, că inculpatul vina în comiterea infracțiunii și-a recunoscut-o integral, s-a căit sincer de cele comise, instanța de recurs consideră, că împrejurările în cauză nu sunt suficiente pentru a răsturna soluția instanței de apel.

În atare împrejurări, Colegiului penal consideră, că instanța de apel a ținut cont de toate circumstanțele cauzei și a aplicat inculpatului o pedeapsă echitabilă și conformă prevederilor legale, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei, iar modalitatea de executare a acesteia stabilită în sarcina inculpatului, a fost individualizată corect și în așa fel, încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Astfel, Colegiul statuează, că pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Din acest punct de vedere se conchide, că de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzută în pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deci, nu persistă temei de casare a soluției adoptate de instanța de apel, iar pedeapsa stabilită inculpatului Covali A., de către instanța de apel, a fost aplicată în limitele legii, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Janu Anatolie în numele inculpatului Covali Alexandr, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 07 iulie 2020, în cauza penală privindu-l pe **Covali Alexandr Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 04 noiembrie 2020.

Președinte

Timofti Vadimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Țurcan Anatolie